

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง ล้มพันธนาพในครอบครัวและปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการลงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชรา ของผู้สูงอายุสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง จังหวัดชลบุรีโดยมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลของผู้อายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์และในบ้าน 2) ศึกษาลักษณะพัฒนาภาพผู้สูงอายุกับครอบครัว 3) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการลงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชราของผู้สูงอายุ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 4 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง 10 คน 2) กลุ่มผู้สูงอายุที่อยู่อาศัยกับครอบครัว ในเขตที่นี่ที่ตำบลบางละมุง 10 คน 3) กลุ่มครอบครัวผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง 10 คน 4) กลุ่มครอบครัวผู้สูงอายุที่อยู่อาศัยกับครอบครัว ในเขตที่นี่ที่ตำบลบางละมุง 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์ การสังเกตในการสังทนนา เครื่องบันทึกเสียง ให้บันทึกการให้สัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ให้การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาแสดงค่าร้อยละ และประยุกต์การณ์รูปธรรมที่มองเห็นมาสร้างข้อสรุปและวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวคิดทดลอง

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์คนชรา

กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ อายุระหว่าง 62 – 90 ปี เป็นเพศชาย 5 คน หญิง 5 คน ส่วนใหญ่เป็นหน่วย (คู่สมรสถึงแก่กรรม) มีระดับการศึกษา ส่วนใหญ่ป่วยเป็นศึกษาและไม่มีรายได้มีบุตรเป็นส่วนใหญ่ มีสุขภาพไม่แข็งแรง เจ็บป่วยมีโรคประจำตัวมีบทบาทหน้าที่ในครอบครัวเป็นส่วนมาก เป็นญาที่ประสบภัยในครอบครัวส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับรายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพและมีภาระหนี้สิน ลักษณะที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่เป็นบ้านจัดสรรและทาวน์เฮ้าส์ที่บุตรผ่อนสัง

5.1.2 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ครอบครัวของผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชรา

กลุ่มตัวอย่างครอบครัว อายุระหว่าง 28 – 80 ปี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สถานภาพสมรสมีระดับการศึกษาในทุกอุดมศึกษา และส่วนใหญ่ทำงานรับจ้าง มีบุตรอยู่ในความรับผิดชอบที่จะต้องดูแลบทบาทหน้าที่ภายนอกครอบครัว เป็นหัวหน้าครอบครัวและเป็นผู้นำรายได้หลักของครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ปัญหาที่ประสบภายในครอบครัว คือ รายได้ไม่เพียงพอและมีภาวะหนี้สิน มีสมาชิกที่เป็นภาระทึ่งพึงพาภายในครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ ความล้มเหลวที่ดูแลผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นบุตร

5.1.3 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ อายุระหว่าง 69 – 85 ปี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สถานภาพหม้าย (คู่สมรสถึงแก่กรรม) มีระดับการศึกษา ส่วนใหญ่ประถมศึกษามีบุตรและมีรายได้จากบุตรเป็นส่วนใหญ่ มีภาวะซุขภาพไม่แข็งแรงเดิมป่วยมีโรคประจำตัวทั้งหมด บทบาทหน้าที่ภายนอกครอบครัว ส่วนใหญ่มีหน้าที่ดูแลครอบครัวและบุตรหลาน ปัญหาที่ประสบภายในครอบครัว ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาในครอบครัว ลักษณะที่อยู่อาศัยเป็นบ้านเดี่ยวอยู่ใกล้แหล่งทุนชัน

5.1.4 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ครอบครัวในเขตพื้นที่ตำบลบางละมุง อำเภอ บางละมุง จังหวัดชลบุรี

กลุ่มตัวอย่างครอบครัว อายุระหว่าง 18 – 84 ปี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สถานภาพสมรสมีระดับการศึกษา ส่วนใหญ่ประถมศึกษา มีอาชีพรับจ้างมีบุตรอยู่ในการดูแลทุกครอบครัว บทบาทหน้าที่ภายนอกครอบครัว ส่วนใหญ่เข้าใจหายใจได้ดีก่อนเจื่องครอบครัว ปัญหาที่ประสบภายในครอบครัว ส่วนใหญ่มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพ มีสมาชิกพึงพาทุกครอบครัว ความล้มเหลวที่ดูแลผู้สูงอายุส่วนใหญ่เป็นบุตร

5.1.5 ระดับสัมพันธภาพผู้สูงอายุกับครอบครัว ผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์และผู้สูงอายุ ในเขตพื้นที่ ตำบลบางละมุง อำเภอ บางละมุง จังหวัดชลบุรี

ผู้สูงอายุทั้งสองกลุ่มมีระดับสัมพันธภาพกับบุตร / สามีมากที่สุด รองลงมา คือระดับสัมพันธภาพกับลูกหลานในด้านการเกื้อหนุนเมื่อนอนกัน จะแตกต่างกันที่ระดับสัมพันธภาพต่ำสุด ผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์มีระดับสัมพันธภาพกับครอบครัวต่ำสุด ส่วนผู้สูงอายุที่อยู่ในเขตพื้นที่ ตำบลบางละมุง มีระดับสัมพันธภาพกับเครือญาติต่ำสุด

5.1.6 สัมพันธภาพผู้สูงอายุกับครอบครัว

ผู้สูงอายุในสถานลงเคราะห์และผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ตำบลบางละมุงข้ามถนนฯ ลงทะเบียนในจังหวัดชลบุรี

กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุทั้ง 2 กลุ่มนี้มีระดับสัมพันธภาพกับชุมชน/สมาคมมากที่สุด รองลงมา คือระดับสัมพันธภาพกับบุตรหลานในด้านเกื้อหนุน ระดับสัมพันธภาพต่ำสุด คือ ผู้สูงอายุกับครอบครัวและเครือญาติ ย้อมแสลงให้เห็นได้ว่า “ครอบครัวและเครือญาติ” เป็นสัมพันธภาพที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้ารับการลงเคราะห์ในสถานลงเคราะห์คนชรา

5.2 อภิปรายผล

จากการศึกษาและวิเคราะห์ ได้นำมาอภิปรายผลตามประเด็นดังต่อไปนี้

5.2.1 สัมพันธภาพ

จากการศึกษา พบว่า ผู้สูงอายุที่เข้ารับการลงเคราะห์ในสถานลงเคราะห์คนชรา มีสัมพันธภาพกับครอบครัวระดับต่ำสุด ย้อมแสลงให้เห็นว่าสัมพันธภาพระหว่างผู้สูงอายุกับครอบครัวมีผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการลงเคราะห์ในสถานลงเคราะห์คนชราของผู้สูงอายุกลุ่มนี้ ซึ่งสอดคล้องการศึกษาของอุทิศ บุญชัย (2536) สาเหตุและแนวโน้มของการเข้ารับการลงเคราะห์ในสถานลงเคราะห์คนชราของรัฐ พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่เข้ารับการลงเคราะห์ มีสถานภาพหน้ายัง ก่อนเข้ารับการลงเคราะห์ไม่ได้ทำงาน และมีสัมพันธภาพที่ไม่ดีกับบุตรหลาน ครอบครัว สาเหตุที่ทำให้เข้ารับการลงเคราะห์มากที่สุด ได้แก่ การไม่มีผู้อุปการะ ไม่มีที่อยู่อาศัย และไม่มีงานทำ ไม่มีอาชีพ

5.2.2 การเกื้อหนุน

จากการศึกษา พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ ที่ยังไม่ได้รับการเกื้อหนุนจากครอบครัว ชุมชน และสังคม มีผลทำให้ในสถานลงเคราะห์คนชรา ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศศิพัฒน์ ยอดเพชรและคณะ(2540) พบว่า คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในประเทศไทยประเมินการเกื้อหนุน ทางสังคมแก่ผู้สูงอายุในเขตภาคกลางจำแนกเป็น 3 ประเภท คือ1) การเกื้อหนุนทางอารมณ์ สำคัญที่สุดของผู้สูงอายุหรือการพึงทางจิตใจของตนเอง การเยี่ยมเยียนของบุตรหลานและของบุตรหลาน และของเพื่อนผู้สูงอายุด้วยกัน 2) การเกื์อหนุนด้านลิงของและบริการ เป็นการสนับสนุนด้วยเงิน เสื้อผ้าและของใช้ในชีวิตประจำวัน ส่วนใหญ่เป็นบุตรหลาน และ3) การเกื้อหนุน

ด้านข้อมูลข่าวสาร ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ยังสนใจข่าวสารต่างๆ จากบุคคลในครอบครัวและกลุ่มผู้สูงอายุเอง

5.2.3 คุณภาพชีวิต

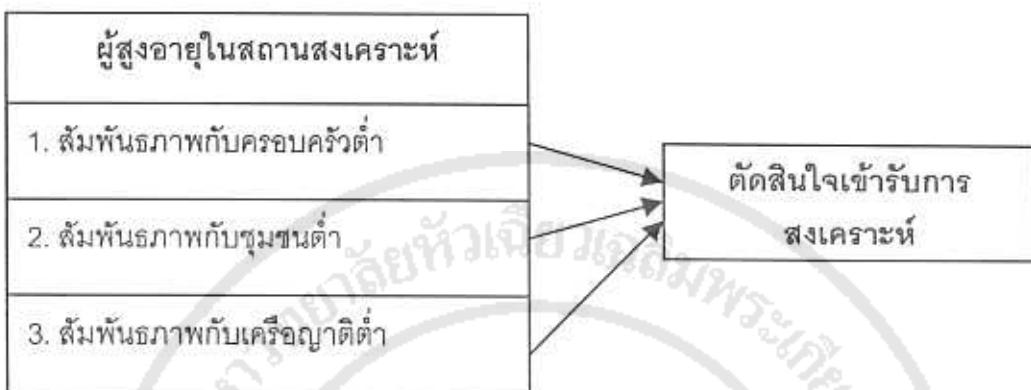
จากการศึกษา พบว่า ผู้สูงอายุ ถ้ามีคุณภาพชีวิตที่ไม่ดี ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการลงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชรา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมร ชัยอยุทธ์ 2542 : 15-16 กล่าวถึง เกณฑ์ความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) คุณภาพชีวิตที่ดีของผู้สูงอายุประกอบด้วย ลูกภาพกาย ที่ดี ไม่มีโรค รับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะและเพียงพอ และสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน สภาพแวดล้อม การมีที่อยู่อาศัยที่ถาวร อุปกรณ์สภาพแวดล้อมที่ ถูกสุขลักษณะ มี สถานที่พักผ่อนหย่อนใจในบ้าน มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคม รายได้พอเพียง ต่อการดำรงชีพ การเป็นสมาชิกกลุ่มเพื่อช่วยเหลือกันในบุษรา มีความปลดภัยในชีวิต และการเข้าร่วม กิจกรรมทางศาสนา ตลอดจนการได้รับการดูแลจากคนในครอบครัว บุษราหรือสถาบันอื่นๆ ด้านปัจจัย 4 และการดูแลเมื่อยามเจ็บ

5.2.4 การเข้าร่วมเป็นสมาชิกชุมชน/สมาคม

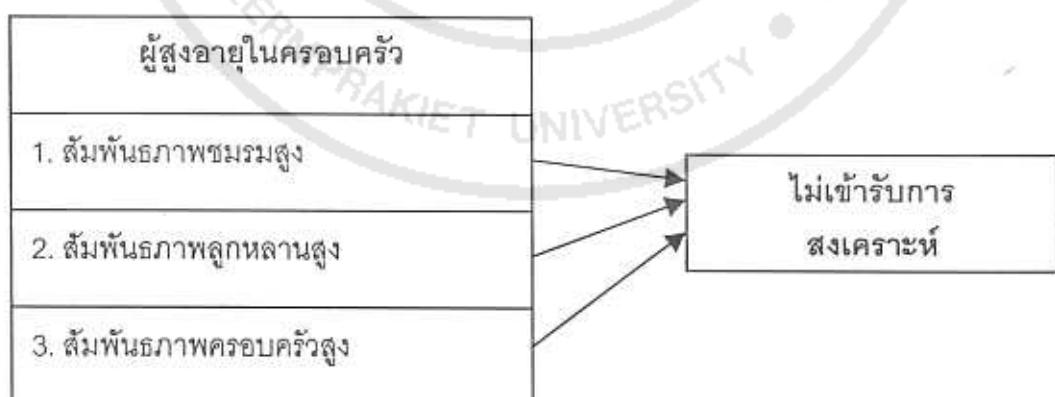
จากการศึกษา พบว่า ผู้สูงอายุทั้งสองกลุ่มมีการเข้าร่วมเป็นสมาชิกชุมชน สมาคมสูง ยอม แสดงให้เห็นว่าผู้สูงอายุยังต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและได้รับการยอมรับทางสังคม ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของนภาพร ชัยวรรณ และ จอนน์ โนเนล (2539) พบว่าการเป็นสมาชิก หรือการเข้ากลุ่มและการเข้าร่วมกิจกรรมเป็นเรื่องสำคัญทำให้รู้สึกว่าชีวิตมีความหมาย มีสังคม มีเพื่อน

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัย พบว่า สำหรับภาพของผู้สูงอายุกับครอบครัว มีผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการลงเคราะห์หรือไม่เข้ารับการลงเคราะห์ ของผู้สูงอายุสองกลุ่ม ได้แก่ ผู้สูงอายุ ที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ และผู้สูงอายุที่อยู่กับครอบครัว มีดังนี้ (แผนภูมิที่ 5.1,5.2)

แผนภูมิที่ 5.1
สัมพันธภาพที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการส่งเคราะห์
ของผู้สูงอายุในสถานส่งเคราะห์

แผนภูมิที่ 5.2
สัมพันธภาพที่มีผลต่อการตัดสินใจไม่เข้ารับการส่งเคราะห์
ในสถานส่งเคราะห์ของผู้สูงอายุในครอบครัว

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา ระดับนโยบายและหน่วยงาน

จากผลการวิจัยที่กล่าวมา สามารถสรุปข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. รัฐบาลควรมุ่งเน้นในการทำงานเชิงรุกมากกว่าเชิงรับ โดยเฉพาะในด้านการจัดสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุ ในด้านต่างๆ อย่างทั่วถึง
2. สนับสนุนให้ผู้สูงอายุได้มีบทบาทหน้าที่ต่อครอบครัว ชุมชน สังคมมากขึ้น
3. ประชาสัมพันธ์ข่าวสารและข้อมูลต่าง ๆ ให้กับผู้สูงอายุในชุมชนได้รับรู้และทันต่อเหตุการณ์
4. ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลผู้สูงอายุในชุมชนของตนเอง
5. รัฐบาลควรมีนโยบายสนับสนุนให้ครอบครัวดูแลผู้สูงอายุภายใต้ครอบครัวให้มีความสุขและเข้มแข็ง เช่น การที่ผู้สูงอายุอยู่กับครอบครัวนั้นดีที่สุด โดยรัฐจะให้ความช่วยเหลือความจำเป็นขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง ซึ่งรัฐอาจจะไม่ต้องลงมือเอง เพียงแต่ขอความร่วมมือจากชุมชนให้การช่วยเหลือ โดยมีรัฐค่อยสนับสนุน
6. หน่วยงานภาครัฐ เช่น สถาบันต่างๆ ที่ศึกษาเรื่องผู้สูงอายุ ที่อยู่กับครอบครัวและช่วยเหลือในด้านสวัสดิการต่าง ๆ บ้าง เพื่อที่ผู้สูงอายุจะได้ไม่ต้องมาเข้ารับการลงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชราเพียงอย่างเดียว เพราะผู้สูงอายุอยู่กับครอบครัวน่าจะมีความสุขมากที่สุด เพียงแต่มีหน่วยงานของรัฐยืนมือไปช่วยเหลือและดูแลบ้าง

5.3.2 ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการเพิ่มเติมในการศึกษาล้มเหลวภาพของผู้สูงอายุกับครอบครัว เพื่อให้ได้ข้อมูลที่กว้างขวางขึ้น หน่วยงานภาครัฐที่รองรับประชากรผู้สูงอายุที่นับวันยิ่งมีเพิ่มมากขึ้นจะได้นำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในหน่วยงานได้
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลของผู้สูงอายุเพิ่มเติม เพื่อเป็นแนวทางในการนำผู้สูงอายุที่เข้ามารับการลงเคราะห์กลับคืนสู่ครอบครัวได้อย่างมีความสุข และมีความเข้าใจอันดี ระหว่างผู้สูงอายุกับครอบครัว